

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacrum Misericordiae Palativm

Variis Sacrae-Scripturae Locis, Atque Septem misericordiae operibus quasi
peristromatibus exornatum

Gazaeus, Nicolaus

Augustae Trevirorum, 1618

Vtrum Christus praecipiat pauperibus largiri eleemosynam, vel consultat.
c, 16.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54477](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54477)

non indiget auxilio, mortaliter tamen of-
fenderem si proximum in extrema neces-
sitate constitutum atque omni auxilio de-
stitutum, non subleuarem. His suppositis
opinionem D. Thomæ sectabor dicentis:
*Dare Eleemosynam de superfluo, est in præcep-
to. & dare Eleemosynam ei qui est in extrema
necessitate: alias autem Eleemosynam dare,
est in consilio.* Quam sententiam ut magis
explanemus notanda sunt superfluitatis va-
ria esse genera. Est namq; superfluum na-
turæ, dum quis granaria referta, cellaria vi-
no repleta pauperi indigenti non aperit.
Est superfluum, status, dum quis plura pos-
sidet, quam status & ordo exigat, nec tamē
superflua inopi tradit, & iuxta harum su-
perfluitatum rationes, dico cum Doctore
Angelico, eum qui superflua tum naturæ
cum status, indigentibus nō distribuit, pau-
peribus quos inuenit nō largitur eum gra-
uiter immò & mortaliter peccare. Dico
pauperibus quos inuenit quia necessarium
non est, ut is qui Eleemosynam largiturus
est pauperes inquirat, sed satis est quod in-
uentos, & sibi obuios refocillet & reficiat,
quamuis tamen maioris sit meriti inopes
inquirendo reficere, quam obuios, refo-
cillare.

E Igitur

2. 2. q. 31. a. 5.

Miseri-
cordia
peccata

Igitur vltra hos casus Eleemosyna non est preceptum sed consilium vt bene annotauit Benedicti, posset siquidē fieri vt homo ad largiendū Eleemosynam, nunquam sub pœna peccati mortalis obligaretur, quia proximū nunquā in extrema necessitate constitutū obuiū vidisset. Sed nunquid hæc dixerim fortē in detrimentū pauperū nequaquā. Attamen qui de necessarijs pauperib⁹ erogat duplicē sibi in cœlo coronā parat; & Hos tum Sanctōrū dicta, tum antiquorum exempla frequentia comonefaciunt. Nam nūc superfluitates diuitiarum, pauperum esse testantur, modò panē superabundantem famelicorū esse dicunt. Et licet opulenti in proprias dominētur opes, nihilominus tamē quæ superflunt, ita pauperibus erogare debent quasi pauperum & inopū hæreditas esse videatur. D. Basilium audiamus: *Est panis famelici quem tu tenes; nudi tunica quam in conclauī conseruas, discalceati calceus qui penes te marcescit, indigentis argentum quod possides inhumatum; quocirca tot iniuriaris, quot dare valenses.* Insuper & D. Ambrosium non minora referentem. *Neque enim maius crimen habenti tollere quam cum possides & abundas, indigentibus denegare, esurientium panis est quem*

In cap. 12.
in Luc.

Serm. 81.

quem tu detines. His accedit illud Augusti-
 ni: *Cetera quæ superflua iacent aliorum sunt in Psal. 147.*
necessaria, superflua igitur necessaria sunt
pauperum, res alienæ possidentur, cum super-
flua retinentur & infra: Quidquid deus nobis
plusquam opus est dederit, non nobis speciali-
ter dedit, sed per nos alijs erogandum transmi-
sit, quod si non dederimus, res alienas inuasi-
mus. Serm. 219. de temp.

Aliàs Patres asserunt diuites, opum sua-
 rum non Magistros, sed tantum dispensato-
 res, præcipue verò earum quæ superabun-
 dant superfluitatum, si non lege Iustitiæ
 saltem charitatis imperio, vt rectè nota-
 uit D. Ioannes Chrysostom: *Tuarum es ho-*
mo dispensator pecuniarum, non minus quam Hom. 34. ad
qui Ecclesia bona dispensat; non ad hoc acce- Pop.
pisti vt in delicias absumeres, sed vt in Elee-
mosynas erogares. Nunquid enim tua possides?
res pauperum tibi sunt credite, siue ex labo-
ribus iustis, siue ex hereditate paterna possi-
deas.

Aliàs insurgunt Patres eosque qui bene-
 facere indigentibus nolunt, charitatem
 Patris habere negant. Talis est August.
 qui in hunc modum loquitur. *Fortè dicis,* In 1. Ioannis.
quid ad me pertinet? ego sum daturus pecu-
niam meam ne ille molestiam patiatur? si hoc

E 2 tibi

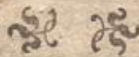
tibi responderit cor tuum, dilectio Patris non in te manet, si dilectio Patris non in te manet non es natus ex Deo, quomodo gloriaris te esse Christianum?

Lib. 1. offic.
c. 31.

D. 86. can.
Pasce. 2. 2.

Ezech. 5.

Fulminant præterea Patres & voce publica eos graviter offendere testantur qui indigentium necessitati subuenire grauantur. *Grandis* (inquit D. Ambrosius) *culpa est, si te sciente fidelis egeat, si scias eum sine sumptu esse, fame laborare, ærumnã pati.* nec addere dubitat iuxta Gratianum, eum homicidam esse qui famelicum noluit sustentare. *Pasce esurientem si non pausti occidisti.* Si igitur grande crimen est à diuite sua furari, quanto maior est iniquitas pauperem defraudare? Hic namque diues bonis spoliatur, sed pauper etiam vita priuatur. Datur ergò quod superest Eleemosynam. Nunquid ignoras Deum Prophetæ imperasse ut capillos omnes abraderet? hieroglyphicè ut reor erat, diuitiarum superfluitates pauperibus distribuendas esse, comburendo eas igne charitatis & Misericordiæ.

AD